

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 287.

Anden Session.

76de Møde.

Mandagen den 27de Januar.

(Fortsat.)

Minister **Clausen** (forts.): Jeg har allerede indrømmet, at jeg er entig med flere ærede Medlemmer i Thinget dert, at Forslaget lider af formelle Mangler og Brøst, men jeg troer, at den kirkelige Grundtanke, hvorfra det er gaaet ud, er rigtigere opfattet i dette Forslag end i det af Udvalget fremsatte Udkast, og jeg troer derfor, at det vilde være ønskeligt, om den Skarpsindighed, som er bleven anvendt paa at blotte de svage Sider i Forslaget, hellere var bleven anvendt til at komme Forslagets Mangler til Hjælp.

Barfod: Udvalgets Fleertals Forslag vil kun indrømme det borgerlige Ægteffabs Mulighed for Saadanne, som ikke høre til anerkjendte Troessamfund, og det fremgaaer af hele Forslaget, at Fleertallet, hvad jeg anseer for uberettiget og urigtigt, henregner Folketirken under de anerkjendte Troessamfund. Noget Andet er Tilfældet med det Forslag, der her foreligger; thi, medens det ikke vil indrømme det borgerlige Ægteffabs Mulighed for dem, der tilhøre Folketirken, vil det indrømme det for Alle dem, der staae udenfor Folketirken, ogsaa for de anerkjendte Troessamfund. Man vil maaskee sige, at Forskjellen ikke er saa stor, thi de anerkjendte Troessamfund udenfor Folketirken indskrænke sig, saavidt jeg mindes i dette Dieblit, til de Reformerte, Katholiker og Jøder; men for at holde mig til Katholikerne, saa henhøre de jo ogsaa til de anerkjendte Troessamfund, og der siger den ærede Forslagsstiller, hvis Forslag foreligger, at ethvert Ægteffab, som afflutes i ethvert Troessamfund, er gyldigt, naar det er indgaaet efter dets Kirkesikke. Ganske vist

er det for Diebliffet Tilfældet, at der i den katholicke Kirke afflutes Ægteffaber ved en kirkelig Handling, men i afvigte December Maaned, netop i den Maaned, i hvilken en Forskættingsstorm gif her igennem Landet med Hensyn til det Troesfrihedsforslag, som vi nu have for til 2den Behandling — i den selsamme Maaned, besynderligt nok, fandt det Sted midt i den romerske Kirkes Skød, i Nizza, at den høieste Ret afgjorde, at et borgerligt Ægteffab, om hvis Gyldighed der var Spørgsmaal, blev anerkjendt som gyldigt, fordi, som det udtrykkelig godtgjordes, hverken den christne Kirke i Almindelighed eller den romersk-katholicke Kirke fordrer en kirkelig Handling; for at Ægteffabet skal være gyldigt; altsaa midt i Italien, midt i den romerske Kirke, anerkjendte man i forrige Maaned, at det borgerlige Ægteffab var fuldgyltigt, uagtet det ingen kirkelig Indvielse havde. Som Følge heraf, var det jo muligt, at det herværende katholicke Samfund vilde ligesaafuldt gaae ind paa det borgerlige Ægteffabs Gyldighed, som skeet er i Italien, og som en Følge heraf indrømmer det Forslag, som her foreligger, ubetinget Gyldighed for det borgerlige Ægteffabs Affluttelse ogsaa for de fra Folketirken afvigende Troessamfund. Derfor og fordi, saavidt jeg skønner, en fuldstændig Frihed i den omhandlede Henseende vil kunne finde Sted for alle fra Folketirken afvigende Troessamfund eller Individier, naar det foreliggende Forslag bliver antaget, foretrækker jeg for mit Vedkommende dette Forslag for Udvalgets Majoritets Forslag. Der foreligger imidlertid endnu et 3die Forslag, nemlig det, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ringsted (Spandet), og det indrømmer den samme Frihed for Alle, hvad enten de henhøre til Folketirken eller ikke. Dette forekommer mig